

Fylدت til bristepunktet (2021)

Der er fylدت til bristepunktet.
Man ved ikke, hvad man skal sige.
Alle tanker flyver rundt.
Vi er vist ikke i himmerige.

I denne tid hvor vi strammer os an,
kan det være svært at se sin sidemand.

Man er en tanketorsk,
der ikke helt kan finde vej.
Vor virk'lighed blev dorsk,
og der blev langt mellem dig og mig.

Vi er gået isolation,
svæver rundt i hjertets stormcentrum.
Små hjerter der svæver rundt:
Det kan vist ikke være helt sundt.

Som når jeg si'r til dig,
at du skal komme hen forbi,
og du fortrækker dig:
Vi er vist ikk' på samme sti.

Jeg tænker mer' og mer' på dig...

Vi hører stilheden, men savner gadens larm og lyn.
Stilhedens epicenter hæver intet øjenbryn,
men der er trods alt små hjerter i rummets isolation,
og vi må længes efter en hjerternes transformation.

Den siver ind i bevidsthedens elektrifikation,
helt åbent og helt forgrædt, uden identifikation.
Griber ind, rammer plet hver gang, så ingen mere kan gi' sig hen.
Slipper grebet, rejser sig; hun giver slip på sin allersidste ven.

Jeg tænker mer' og mer' på dig...

Der er fylدت til bristepunktet,
og jeg har ikke mer' at si'.
Stilhedens epicenter
lover intet himmerige.

Skrevet af Martin Tusgaard